

Abstract

Featuring the voices of 14 *Collaborative* therapists from 6 different countries, this dissertation presents a series of spoken and written dialogues in response to the following question: “How could you describe your practice as generative and transforming *for yourself*?” The project derives its methods from the everyday dialogical practices and premises of its participant-practitioners and from the project dialogues themselves. Part 1 of the following text orients primarily to the project’s face-to-face group dialogue at the International Summer Institute (ISI) in Playa del Carmen, Mexico; the author narrates an account of this inaugural conversation in chapter 1. Chapter 2 addresses the question of how to understand the dialogues in this project: Drawing on both literary sources and collaborative therapy practice, this chapter invites and articulates *dialogical* understandings of dialogue. Chapter 3 explores connections between three distinct inquiry methods relevant to this project: (1) *social poetics methods* articulated by John Shotter and Arlene Katz (2) the non-systematic ‘shared inquiry’ of collaborative therapy, and, (3) the unique inquiry method developed within this project. Chapter 4 exposes the “behind the scenes” *doing* of inquiry in this project, articulating decision points, regrets, changes of direction and developmental landmarks. Chapter 5 returns to the face-to-face group dialogue in Mexico to explore part of it in greater detail, concluding part 1 of this text. Part 2 relates primarily to participants’ *written* dialogues. Chapter 6 of part 2 prepares readers to participate in the journaling and responsive writing comprising chapter 7, a bi-lingual chapter presenting multiple texts written by 10 participant-therapists, each responding to the project’s central question. In chapter 8, the author responds to the project as a whole, exploring its potential relevance for dialogic practitioners and future qualitative social inquiry.

Abstract

In deze dissertatie worden de stemmen van 14 *Collaboratieve* therapeuten uit zes verschillende landen gepresenteerd, die via gesproken of geschreven dialogen antwoord proberen te geven op de vraag: “Hoe zou U uw praktijk kunnen beschrijven als zijnde generatief en transformerend *voor Uzelf?*” De methodes die in dit project worden gebruikt zijn ontleend aan de dagelijkse dialogische praktijken en uitgangspunten van de deelnemende praktijkmensen zelf, alsook aan de dialogen in dit project. In deel 1 van dit boek richten we ons vooral op de face-to-face dialogen in de groep, die gehouden werden in het International Summer Institute (ISI) in Playa del Carmen, Mexico. In hoofdstuk 1 geven we een beschrijvend relaas van deze initiele conversaties. In hoofdstuk 2 stellen we ons de vraag hoe we deze dialogen kunnen begrijpen, en steunend op zowel literaire bronnen als op bronnen uit de collaboratieve praktijk spreken we ons uit voor- en nodigen de lezer ook uit om deze dialogen op *dialogische* manier te begrijpen. In hoofdstuk 3 kijken we naar de verbindingen tussen drie verschillende onderzoeksmethoden die relevant zijn voor dit project: (1) *de sociale poesie methode*, zoals die werd beschreven door John Shotter en Arlene Katz (2) de methode van het niet-systematisch ‘gedeeld onderzoek’ uit de collaboratieve therapie, en, (3) de eigenstandige onderzoeksmethode die in dit project zelf werd ontwikkeld. In hoofdstuk 4 nemen we de lezer mee in onze *manieren van doen* “achter de schermen” van dit project, zoals belangrijke beslispunten, dingen die we betreuren, veranderingen van richting en mijlpalen in de ontwikkeling. In hoofdstuk 5, tenslotte, keren we terug naar de face-to-face dialogen in de groep in Mexico, om deze nu meer gedetailleerd te bekijken, en daarmee sluiten we deel 1 af. Deel 2 gaat vooral over de *geschreven* dialogen van de deelnemers. Het eerste hoofdstuk in dit deel, hoofdstuk 6, bereidt de lezer voor op de deelname aan het dagboek- en antwoordend schrijven zoals dat in hoofdstuk 7 uit de doeken wordt gedaan,

en waarin op twee-talige manier verschillende teksten van 10 deelnemer-therapeuten, die elk antwoord proberen te geven op de centrale vraag van dit project, staan beschreven. In hoofdstuk 8, tenslotte, kijken we terug op het project in zijn geheel, en proberen aan te geven wat zijn mogelijke relevantie is voor mensen in dialogische praktijken, en voor verder kwalitatief onderzoek in de toekomst.